

Către
Inspekția Judiciară,
Consiliul Superior al Magistraturii

Bdul Regina Elisabeta nr.40 sector5 – Bucuresti

DOMNULE INSPECTOR ȘEF,

Subsemnatul Strutinsky Gabriel-Sorin, cu domiciliul în
având CNP
, cu adresa de corespondența Cabinet Avocat Mocanu
Marius,
, în temeiul art. 45 alin. (2) din legea nr. 317/2004,
vă adresez prezenta

SESIZARE

prin care vă aduc la cunoștință fapte care în opinia mea constituie abateri disciplinare și vă solicit efectuarea de verificări prealabile în urma cărora, constatând că există indiciile la care se referă alin. (3) din textul citat, să dispuneți, în condițiile art. 45 alin. (6) lit. b), începerea cercetării disciplinare prealabile împotriva dnei Laura Codruța Kovesi, Procuror Șef al DNA, cu sediul în București, str. Știrbei Vodă nr. 79-81 Sect. 1

MOTIVELE SESIZĂRII

Faptele pe care le voi relata în continuare configurează abaterea disciplinară reglementată de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004, fiind săvârșită cu forma de vinovăție prevăzută de art. 99¹ alin. (1) din aceeași lege.

I. Scurt istoric al speței în care s-au manifestat abaterile sesizate.

- Subsemnatul am fost cercetat de către DNA – Structura centrală, cauza fiind înregistrată în evidențele Parchetului sub nr. 964/P/2014 și repartizată spre efectuarea cercetărilor dnei Procuror ANA MANUELA DANA;
- Dosarul a fost format în urma unui **Raport prin care ANI** a sesizat DNA cu privire la o posibilă infracțiune de conflict de interese privind-l pe numitul Mazăre Radu Ștefan – Primarul de atunci al Constanței, Raport ce a fost înregistrat la DNA în data de **9.10.2014**;

• **În data de 10.12.2014** Procurorul de caz dispune începerea urmăririi penale „în rem”, cu privire la săvârșirea infracțiunilor prevăzute art. 301 CP și art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000.

În această Ordonanță, care reia „in integrum” Raportul ANI, se reține că Mazăre Radu Ștefanera în relații apropiate cu mine cu toate că în dosar nu se administrase până la acea dată vreo probă din care să reiasă această împrejurare. Această legătură „de apropiere” între mine și Primarul de atunci al Constanței a reprezentat singurul indiciu că firmele în care aveam diverse participații la capital ar fi fost favorizate în câștigarea unor licitații organizate de Primăria Constanța.

• **În data de 11.12.2014** Procurorul de caz solicită și obține de la Tribunalul București, încuviințarea măsurilor de supraveghere tehnică constând în interceptarea convorbirilor și a oricărui tip de comunicare la distanță efectuate de Mazăre Radu Ștefan, fratele acestuia Mazăre Mihai și a mea precum și supravegherea audio-video și prin fotografie a celor menționați anterior.

Tot în aceeași zi se solicită și se obțin și măsuri de supraveghere financiară.

• În data de mai sus se emite de către dna Procuror Șef de Direcție adresa nr. 3515/C/2014 prin care se înaintează Serviciului Tehnic o Ordonanță de delegare, o copie a Încheierii de ședință – cu număr nenumărat pronunțată de Tribunalul București Secția I penală într-un dosar al cărui număr este înregistrat de mână și destul de ilizibil precum și copii ale mandatelor de supraveghere.

În adresă se menționează de către dna Procuror Șef: „Se desemnează beneficiari secundari: UM 0127 București și UM 0764 Constanța”.

• Măsurile de supraveghere s-au prelungit în mai multe rânduri, obținându-se suplimentar și supravegherea mea audio-video în celula nr. 9 din arestul central precum și la vorbitor. În mod similar situației din 11.12.2014 dna LAURA CODRUȚA KOVESI procedează la emiterea altor adrese către Serviciul tehnic prin care se comunică Ordonanța de delegare a punerii în executare a măsurilor de supraveghere și mandatele date de judecător în acest sens. **Toate adresele poartă mențiunea de desemnare a celor două unități militare (despre care am aflat că sunt ale SRI) ca „beneficiari secundari”.**

- Pe lângă adresa din 11.12.2014, s-au mai emis astfel de adrese după cum urmează:
 - 8.01.2015;
 - 30.01.2015;
 - 6.02.2015;

- 10.02.2015 (când s-a obținut inclusiv supravegherea mea în celulă și la vorbitorul arestului) – toate anexate prezentei sesizari.

În ce privește Ordonanțele de delegare, acestea fie că sunt semnate de ANA MANUELA DANA fie de dl Jean Uncheșelu (care nu știu în ce calitate a dispus această măsură de vreme ce ANA MANUELA DANA fusese desemnată Procuror de caz), nu cuprind elementele esențiale delegării respectiv numărul Încheierii de ședință și numărul mandatelor sau, acolo unde sunt trecute (fie numărul de Încheiere, fie cel de mandat - niciodată ambele), sunt trecute cu pixul în mod ilizibil.

- **În baza acestor adrese, SRI a dobândit abilitarea de a participa la anchetă acordând sprijin efectiv.** Acest fapt este recunoscut ca atare atât prin comunicatele DNA cât și în scris, de către Procurorul de caz și Șeful de secție, prin concluziile depuse la ICCJ cu ocazia soluționării contestației depuse de mine și de ceilalți inculpați împotriva Încheierii pronunțate de Judecătorul de Cameră Preliminară în dosarul nr. 4453/1/2015, Contestație ce a făcut obiectul dosarului nr. 1380/1/2016 al aceleiași instanțe.

- Așa se face că în prezent dosarul format în baza sesizării Instanței prin Rechizitoriul prin care s-a finalizat o urmărire penală tutelată de SRI se află în procedura de fond.

II. Conținutul abaterii disciplinare

1. Legislație încălcată cu rea-credință de către dna Procuror Șef de Direcție

- a) **Legea nr. 14/1992** privind organizarea și funcționarea SRI, art. 13: „organele Serviciului Român de Informații nu pot efectua acte de cercetare penală”;

- b) **Legea nr. 304/2004** – art. 64 alin. 2: „în soluțiile dispuse, Procurorul este independent, în condițiile prevăzute de lege”;

- c) **OMJ 2184/C/2006 – Titlul III Cap. 1., art. 8:** „Atribuțiile Procurorului Șef de Direcție”. Toate aceste atribuții au rol administrativ, nu privesc anchetele penale și nici nu există vreo dispoziție legală dată în considerarea art. 8 la care mă refer care să abiliteze Procurorul Șef de direcție să intervină în activitatea de anchetă a subordonaților săi;

- d) **Art. 55 CPP** – care nu include SRI în categoria organelor de urmărire penală, lit. c) a textului indicat nu poate cuprinde în mențiunea „organe de cercetare speciale” și SRI întrucât această calitate este interzisă prin art. 13 din Legea nr. 14/1992.

- e) **Art. 56 CPP** care stabilește competența Procurorului în cadrul activității de urmărire penală;

f) **Art. 143 CPP** – referitor la punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică; acest text stabilește că în situația în care aceste acte nu sunt efectuate de **Procurorul de caz, acesta din urmă le poate delega** (prin Ordonanță emisă în condițiile art. 324 CPP);

g) **Art. 324 alin. (3)** referitor la delegarea prin Ordonanță a unei activități de urmărire penală atunci când aceasta se efectuează de Procuror (situația din speță);

h) **OUG nr. 43/2002 privind DNA, art. 11**– potrivit căruia specialiștii din Serviciul Tehnic își desfășoară activitatea sub controlul și supravegherea din Departamentul Național Anticorupție (deci al Procurorilor de caz);

i) **Art. 304 CP** – care interzice divulgarea informațiilor secrete de serviciu, incriminând această faptă ca infracțiune;

2) **Latura obiectivă a abaterii disciplinare.**

Potrivit art. 99 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, **constitue abatere disciplinară orice activitate circumscrisă funcției exercitate cu rea credință.**

Față de această împrejurare vă rog să observați următoarele:

- În calitatea sa de Procuror Șef al DNA, dna **LAURA CODRUȚA KOVESI** s-a implicat direct, în activitatea de urmărire penală desfășurată în dosarul 964/P/2014 de Procurorul de caz și a dispus măsuri procedurale pe care **Codul de procedură penală** le dă în competența exclusivă a Procurorului de caz,

- Dna Procuror Șef a fost cea care, prin adrese, a comunicat Serviciului Tehnic Ordonanțele de delegare a punerii în executare a măsurilor de supraveghere în pofida faptului că, potrivit Cap. II. - Reguli speciale privind primirea, înregistrarea și circulația lucrărilor la nivelul Structurii Centrale a DNA, din OMJ nr. 2184/C/2006, aceste măsuri trebuiau nu doar dispuse ci și comunicate de către Procurorul de caz urmând circuitul lucrărilor stabilit prin normativul indicat.

Comunicarea către Serviciul Tehnic nu este un act care ține de administrarea DNA și care intră în competența Șefului de Direcție. Ea este actul prin care se comunică Serviciului Tehnic împrejurarea că Procurorul de caz a delegat o parte a activității sale către Serviciul Tehnic. Este practic vehiculul procedural prin care cel mandatat ia cunoștință de atribuțiile conferite și prin care se realizează în fapt transferul de atribuții de la Procurorul de caz spre cei mandatați. Prin urmare adresele de comunicare a mandatelor și Ordonanțelor de delegare sunt acte procedurale. Ele sunt date de lege în competența Procurorului de caz și nu a Procurorului șef de Direcție.

- Dna Procuror Șef a dispus și măsuraca rezultatele/informațiile obținute prin punerea în executare a măsurilor de

supraveghere tehnică să fie puse nu doar la dispoziția Procurorului de caz ci și a celor două unități SRI pe care le instituie ca „beneficiari secundari”. Și aceasta este tot o măsură procedurală/act procedural pentru că are efecte de dispoziție asupra anchetei. Un act procedural profund ilegal, dispus de o persoană care, fără să aibă atribuții în anchetă, intervine în dosar și dispune măsuri restrictive de drepturi peste autoritatea Procurorului de caz.

- Prin măsura implicării în anchetă a unităților SRI, dna **LAURA CODRUȚA KOVESI** a facilitat acestui serviciu la informații secrete de serviciu – dosarul fiind în faza de urmărire penală;

- Introducând (fără să aibă nici temeiul legal și nicidecum procedural să intervină în activitatea Procurorului de caz), ca participant la anchetă un serviciu secret căruia îi era interzisă expres această activitate, mi-a încălcat brutal dreptul la securitatea juridică, la apărare și la viața privată. Atât eu (care nu aveam nici o calitate în dosar) cât și persoanele din anturajul meu (și ei fără vreo calitate în cauză) și apărătorii aleși fiind practic sub atenta dar profund nelegală supraveghere a SRI.

- Totodată, această măsură profund ilegală și abuzivă a făcut posibilă implicarea serviciului menționat în identificarea de piste și „strategii de anchetă”, martori sub acoperire, etc. Pentru că doar astfel îmi pot explica în ce a constat sprijinul, clamat și prin declarații oficiale, pe care SRI l-a dat anchetei care mă viza.

- Prin acțiunile dnei Procuror Șef de a institui și menține SRI în anchetă ca „beneficiar secundar” al informațiilor obținute prin supraveghere tehnică s-a ajuns la trimiterea mea în judecată în urma unei anchete viciate prin împrejurarea că nu a fost făcută doar de organele de urmărire penală ci și de un serviciu fără atribuții în acest sens.

În concluziela acest punct, apreciez că atât comunicarea actelor de delegare cât și instituirea fără temei legal și fără drept de a interveni în anchetă a “beneficiarilor secundari” sunt acte susceptibile de a se încadra în latura obiectivă a abaterii disciplinare.

3. Latura subiectivă a abaterii disciplinare.

Art. 99¹ din Legea nr. 303/2004 prevede că: „Există rea credință atunci când judecătorul sau Procurorul încalcă cu știință normele de drept material sau procesual, urmărind sau acceptând vătămarea drepturilor unei persoane”.

În raport de această prevedere înțeleg să arăt:

- a) **Cu privire la normele de drept** (material ori procesual) încălcate, acestea au fost indicate la pct II.1 precedent.

Pentru a evita o stare de nelămurire care ar viza indicarea OMJ 2184/C/2006 între normele de drept încălcate fac mențiunea că, în opinia

mea, Normativul indicat se circumscrie art. 99¹ din Legea nr. 303/2004. Regulamentul de ordine interioară este **norma de drept material** care reglementează organizarea și funcționarea DNA și stabilește atribuțiile în această structură, prevederile sale fiind obligatorii pentru toți Procurorii din DNA, inclusiv pentru dna Procuror Șef de Direcție. Aceasta trebuie să-și conformeze activitatea celor prevăzute în art. 8 din Ordinul menționat.

b) Referitor la atitudinea subiectivă cerută și definită de lege pentru ca încălcarea normelor de drept să aibă trăsăturile abaterii disciplinare.

Afirm că dna Procuror șef de Direcție a știut că încalcă legea:

- A știut că săvârșește o abatere disciplinară (îndrăznesc să afirm, chiar cu serioase conotații infracționale);
- A știut că îmi încalcă dreptul la tot ce înseamnă viața privată dar și la siguranța juridică;
- A voit să intervină într-o anchetă penală în care nu avea nici o atribuție, aflată abia la debut (prima intervenție fiind în 11 dec. 2014 – la două zile după înregistrarea dosarului);
- A urmărit să obțină cu orice preț prin autorizare ca SRI să desfășoare activitate de urmărire penală, indicii pentru arestarea și trimiterea mea în judecată. Și doar atât a obținut: **indicii**. Ulterior și probe. **Doar indirecteculese cu ajutorul unui organ neabilitat legal.** Că este așa, a recunoscut chiar Procurorul de caz care în fața Judecătorului de Cameră Preliminară recunoaște atât că Rechiuzitorul se bazează pe probe indirecte și că nu a putut produce probe directe, cât faptul că ancheta a fost derulată cu participarea SRI.

Astfel:

a) Cu privire la actele procedurale de comunicare a Ordonanțelor de delegare și mandatelor de supraveghere, respectiv adresele către Serviciul Tehnic:

- Natura actului a fost explicată în precedent de aceea nu găsesc ca fiind necesare lămuriri suplimentare;
- **Art. 143 CPP coroborat cu art. 324 CPP** impun ca activitatea de delegare să se facă prin Ordonanță comunicată beneficiarului delegării (prin aceasta înțelegându-se Serviciul Tehnic și nu „beneficarii secundari”), **de către Procurorul de caz**, nu de cel ierarhic sau Șeful de Direcție;
- **Art. 8 din OMJ 2184/C/2006** nu include între atribuțiile Procurorului Șef de Direcție, activități de urmărire penală în dosare care nu i-au fost repartizate conform procedurii instituite de același normativ – art. 151-159 (Circuitul lucrărilor în DNA – Structura centrală);
- **Art. 64 din Legea nr. 304/2004** îi interzice, de asemenea dnei LAURA CODRUȚA KOVESI, intervenția în ancheta la care mă refer.

Toate textele de lege sunt prezumate a fi cunoscute de dna LAURA CODRUȚA KOVESI.

În cazul în care domnia sa va răsturna această prezumție, vă rog să constatați că devine funcțional alin. (2) al art. 99¹ din Legea nr. 303/2004 care reglementează din punct de vedere al laturii subiective a abaterii disciplinare, **grava neglijență.**

Prin urmare dna Procuror Șef de Direcție știa că intervine fără drept în ancheta subordonatei sale și ca efectuează acte procedurale cu caracter dispozitiv, astfel că această condiție a răspunderii disciplinare este îndeplinită.

Cât despre vătămarea la care face trimitere textul:

- Actul de delegare în sine este un act nul ca efecte, fiind transmis, ordonat de o persoană străină de anchetă. Prin această comunicare delegarea a ajuns la cunoștința Serviciului tehnic și și-a produs efectele: transferul de atribuții de urmărire penală. Astfel că intervenția dnei Procuror șef de Direcție a viciat întregul procedeu probatoriu pus în executare;

- Intervenția nu a viciat doar rezultatele activității de supraveghere tehnică ci și întreaga activitate de urmărire penală. Dna Procuror Șef demonstrează prin acest demers că gestionează informal, ilegal dar eficient ancheta penală putând interveni în urmărirea penală nesocotind atribuțiile Procurorului de caz ori de câte ori dorește să schimbe ritmul sau direcția anchetei. Și am temeuri rezonabile să bănuiesc că actele la care mă referu sunt singurele măsuri dispuse de dna LAURA CODRUȚA KOVESI doar singurele vizibile cu mijloacele de care dispuneu;

- Dar efectul față de care sunt complet lipsit de apărare (și din puncte de vedere juridic și uman) este acela că supravegherea nu s-a concretizat doar în probele consemnate în câteva procese-verbale de transcriere. Toate discuțiile cu apărătorii mei, toată strategia de apărare era cunoscută de anchetator. Și, de parcă nu ar fi fost suficient de grav, și de SRI, – prin grija dnei LAURA CODRUȚA KOVESI. Acest aspect va fi menționat și la punctul următor.

- Cât despre condiția legală ca vătămarea să fi fost urmărită sau acceptată de dna Procuror Șef de Direcție, lucrurile îmi par evidente. Intervenția sa în dosar la două zile de la înregistrarea acestuia pe rolul DNA, cu scopul de a obține probe pentru arestarea și trimiterea în judecată prin metode și nelegale dar și nelegale, lasă dincolo de orice dubiu faptul că pentru dna LAURA CODRUȚA KOVESI nu a contat că acestea se obține prin încălcarea drepturilor mele și a dispus în consecință.

b. Cu privire la introducerea SRI în câmpul organelor de urmărire penală în dosarul ce mă privea, prin conferirea calității de „beneficiari secundari” ai activității de supraveghere tehnică:

- Din textele legale citate la pct. II.1 mai susrezultă că dna LAURA CODRUȚA KOVESI recurge la o „inovație procedurală” deoarece calitatea de „beneficiari secundari” nu este consacrată procedural;

- Organului introdus inovativ în anchetă – SRI – îi este interzisă prin Legea proprie (de organizare și funcționare) implicarea în anchete penale;

- Infracțiunea de conflict de interese, ca și cea prevăzută de art. 12 lit. b) din Legea 78/2000 nu sunt dintre cele considerate prin Lege infracțiuni privitoare la siguranța națională;

- La data solicitării primului mandat (ca și a celor ulterioare de altfel) nu aveam nici o calitate în dosar, după cum am mai precizat. Temeiul solicitării a fost reprezentat de „relațiile apropiate” dintre mine și Primar. Tot la acea dată în dosar nu se efectuase nici un act de urmărire penală (fie și „in rem”) și prin urmare, nu exista nici o probă legal administrată;

- Dna LAURA CODRUȚA KOVESI știa despre cele de mai sus. Știași că, față de obiectul și stadiul anchetei, nu se putea obține un mandat de supraveghere tehnică bazat pe Legea nr. 51/1992 și de aceea a recurs la hibridarea art. 142 alin. (2) CPP cu texte străine de procedură. Am în vedere Hotărârea CSAT 17/28.02.2005 și Protocoalele (publice dar nepublicate vreodată) încheiate de DNA și SRI. Astfel, fără drept și fără temei legal, introduce SRI în anchetă conferindu-i calitatea de „beneficiar secundar”;

- Cum noțiunea nu este definită procedural, nu se poate atribui acesteia drept conținut decât pe acela că toate informațiile obținute printr-un mandat de interceptare legal obținut din punct de vedere formal ajungeau și la „beneficiarul principal” – Procurorul de caz, dacă aplicăm logica formală, dar și la SRI – beneficiarul secundar. Și asta prin decizia dnei LAURA CODRUȚA KOVESI care nu numai că face acte procedurale într-un dosar pe care nu îl are în instrumentare dar se transformă și în informator/colaborator al SRI punându-i la îndemână informații dintr-o urmărire penală nepublică, care nu avea drept obiect infracțiuni cu privire la siguranța națională, și asigurându-i acestui serviciu pârghii de supraveghere. A mea, a celor apropiați mie și a apărătorilor mei.

- Este limpede că acest serviciu nu a primit informațiile pentru „tezurizare”. Le-a folosit sprijinind în continuare ancheta. Asta rezultă și din comunicatele de presă ale DNA și din actele procesuale asumate de Procurorul de caz – concluziile în fața ICCJ;

- Așa îmi explic și turnura ulterioară a anchetei. Apariția unui martor „sub acoperire” (Zoltan Fodor) care declară fapte fără nici o legătură cu cele cercetate și face posibilă extinderea urmăririi penale pentru fapte de corupție.

• Apariția unui denunțator care își amintește brusc de niște fapte de corupție pretins petrecute în urmă cu cca 8 ani trebuie clarificată. Împrejurarea că acesta depune denunț împotriva mea dar încearcă să îi includă și pe Mazăre Radu Ștefan și Nicușor Daniel Constantinescu nu este întâmplătoare. Iar, față de probele administrate până la audierea lui, este limpede că nu existau indicii despre el (ca de altfel despre nici un martor legat de fapte de corupție, acestea neformând obiectul sesizării și nici urmăririi penale începute) în dosar. Am temeiuri să cred că acesta este una dintre primele modalități de sprijin ale SRI în dosar;

• Pentru că SRI probabil nu strânsese suficiente indicii care să lege acest denunțator de dosarul aflat în instrumentarea ANEI MANUELA DANA, se formează încă un dosar penal 9/P/2015. Se obține și în acest dosar mandat de supraveghere în care, de această dată, nu mai este instituit beneficiarul secundar. Aceasta pentru că, oricum, SRI mă supraveghea în baza autorizării date în 11 dec. 2014 și prelungită de dna LAURA CODRUȚA KOVESI. Așa se face că prin grija dnei Procuror Șef de Direcție, am fost supus concomitent la două măsuri de supraveghere tehnică suprapuse. Și în dosarul 9/P/2014 se implică SRI – în „activități operative” – după cum declară Procurorul de caz din respectivul dosar care au prilejuit și arestarea mea preventivă. Și cum la Secția 15 Poliție, unde mă aflam încarcerat, nu existau probabil condiții pentru supraveghere în celulă, s-au luat măsuri de transfer în arestul central iar mandatul de supraveghere în celulă s-a obținut mai înainte ca eu să intru în custodia acestei din urmă autorități.

Toate cele de mai sus au fost urmarea imixtiunii brutale a SRI în anchetele ce mă priveau. Și aceasta prin dispoziția, deci cu știința și asumarea acestui fapt de către dna LAURA CODRUȚA KOVESI. De aceea apreciez că sunt întrunite cerințele legii cu privire la latura subiectivă.

Astfel mi s-au vătămat:

- **Dreptul la apărare** – s-a creat un construct infracțional pe cale ocultă și s-a facilitat accesul unui serviciu secret la informații privind strategia de apărare;

- **Dreptul la un proces echitabil** – prin cele de mai sus s-a încălcat și principiul egalității armelor dar și principiul aflării adevărului. Practic s-a constituit un construct infracțional fără să existe indicii obținute legal cu privire la acesta.

- **Dreptul la securitatea vieții private;**

- Dreptul la siguranță – și aici am în vedere siguranța mea juridică – fiind încarcerat pe baza unor indicii obținute de către un organ fără atribuții judiciare și supus supravegherii permanente a acestuia vreme de mai multe luni.

În plus, pentru că nu se precizează nici acum în ce a constat implicarea SRI în anchetă ci doar se recunoaște acest fapt:

- Nu am avut posibilitatea să invoc nulitatea acestor acte în Camera Preliminară unde ar fi trebuit să le indic concret și să demonstrez pentru fiecare vătămarea suferită. Așa se face că în prezent sunt judecat în urma unei anchete care, în lipsă de alte dovezi, apare în totalitatea sa tutelată de SRI ca pseudo-organ de urmărire penală.

- Nu știu ce activități s-au întreprins în baza informațiilor puse la dispoziție de SRI prin grija dnei Procuror Șef de Direcție.

- Nu știu dacă astfel de activități nu se desfășoară și acum în dosarele disjuse din cel trimis în judecată și care se află tot în instrumentarea Procurorului ANA MANUELA DANA, ceea ce îmi provoacă o permanentă stare de insecuritate;

- Și, poate mai grav, nu am nici o garanție că, grație informațiilor culese de SRI urmare a abuzului dnei LAURA CODRUȚA KOVESI nu s-au identificat alte persoane vulnerabile juridic, dispuse sub tentația dobândirii calității de martor cu identitate protejată și a asanării propriei situații juridice prin încheierea unor acorduri cu Procurorul de caz, să consolideze (prin declarații/denunțuri mincinoase dar a căror veridicitate să nu o pot contesta din punct de vedere procedural) dosarele disjuse sau să prilejuiască deschiderea unor dosare noi.

Toate cele de mai sus întruiesc, în opinia mea, elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute în art. 99 alin. (1) lit. t) din Legea nr. 303/2004, săvârșite în modalitatea la care se referă art. 99¹ alin. (1) din aceeași lege și de aceea vă solicit ca, în urma efectuării verificărilor prelabile să dispuneți măsura cercetării prelabile în vederea punerii în mișcare a acțiunii disciplinare.

Totodată, țin să precizez că despre implicarea dnei LAURA CODRUȚA KOVESI în urmărirea penală efectuată în dosarul 964/P/2014 am aflat abia în momentul în care mi s-a comunicat Rechizitoriul și am avut acces la lucrările de urmărire penală, astfel că faptele sesizate nu sunt prescrise.

18.08.2017

Strutinsky Gabriel-Sorin

